

De accipit're

^{a) reg. et del.}

+ fccxlmm^d.

Serris expellerent. Tandem Theodericus rex
Francorum reversus est ab ira sua quam
habuit super Trunifrudum, volens ipsum
altera die auxipere ad gratiam et pacem
licensiare. Quod Thingo comperto a rege
dixit adhuc illa nocte sermones illos
domino suo et ex hoc ortus est in castro Thi-
dingen clamor et gaudium magnum. Et
pace facta unus illorum ex Thuringis
equitans cum accipit're circa aquas. Et
quando dimittebat accipit'rem a manu
ad avem capiendam, accipiter volavit
per aquam ad aliam partem, ubi Saxones
iacebant cum castris eorum. ^{Thuringi} ^{Thuringi}
mediate accipit'rem unus Saxo collocans
ipsum super manum suam. Unde Thun-
gingus postulans accipit'rem sibi reddi.
Cui Saxo rennuit restituere. Cui Thuringus:
Redde michi accipit'rem meum, volo sibi
prodere consilium secretum, quod tibi et
omnibus tuis erit propitium. Cui Saxo:
Dicas michi consilium et accipe accipit'rem
tuum. Thuringus dixit: Scias, quod huius
duo reges, Theodericus et Trunifrudus con-
federati sunt et si crastina die invenerint
vos in castris et tabernaculis vestris, omnes
captivemini aut interficiemini. Cui
Saxo: Sunt truse an veritasem dico?
Thuringus: Sive sit rei veritas aut truse,
crastina die bene repertes. Attamen ego
cogulo vobis, ut desis fugam et salvetis
corpora vestra. Et tandem Saxo reddidit
Thuringo accipit'rem suum, dicens illa,
que audierat consuburn alibus suis. Unde